

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Iurie Diaconu

judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Terioșchin Denis în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, în cauza penală privind-o pe

UNGUREANU Svetlana xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.01.2018 – 06.07.2018;

Instanța de apel: 07.08.2018 – 02.10.2018;

Instanța de recurs: 12.11.2018 – 12.12.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 06 iulie 2018, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Ungureanu Svetlana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal la 4 (patru) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

Conform art. 85 alin.(l) Cod penal, pentru cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, pedeapsa aplicată și neexecutată prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 23 octombrie 2017, numindu-i lui Ungureanu Svetlana pedeapsă definitivă cu închisoare pe termen de 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar pentru femei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Ungureanu Svetlana fiind privată de dreptul de a conduce mijloace de transport prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 11 ianuarie 2016, în baza art.233 alin.(l) Cod Contravențional, pe un termen de 2 ani, hotărâre care a fost menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 februarie 2016, acționând contrar hotărârilor instanțelor de judecată menționate, încălcând cerințele art. 18 și art.33 alin.(3) lit. a) din Legea nr.131 din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, precum și prevederile dispozițiilor pct.10 sub pct. 1) lit. a) și pct.14 lit. a) din Regulamentul

circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, care statuează anumite cerințe și restricții față de conducătorul de vehicul, obligându-l să fie apt din punct de vedere psihofiziologic pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, să respecte Regulamentul circulației rutiere, fiindu-i interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, la 29 octombrie 2017, în jurul orei 20.00, după ce a consumat băuturi alcoolice, conducând automobilul de model „xxxx”, n/î xxxx, deplasându-se pe str. Nicolae Dimo, mun. Chișinău, a ieșit pe contrasens, unde în preajma imobilului nr.27/1, a tamponat automobilul de model „xxxx”, n/î xxxx, care se deplasa regulamentar pe strada menționată, fiind condus de către cetățeanul Ion Orghian.

După producerea accidentului de circulație, la fața locului s-a prezentat specialistul din cadrul SST CR a Direcției de Poliție mun. Chișinău, Veaceslav Ciobanu, care în procesul stabilirii circumstanțelor accidentului rutier, a înaintat suspiciuni, că conducătorul de vehicul Svetlana Ungureanu, se afla în stare de ebrietate, în legătură cu ce a îndreptat-o spre examinare către Dispensarul Republican de Narcologie pentru examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Conform procesului-verbal nr.5608 din 29 octombrie 2017 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, întocmit de către Instituția medico-sanitară publică Dispensarul Republican de Narcologie, Ungureanu Svetlana la momentul examinării se afla în stare de ebrietate alcoolică, fiind stabilită o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,19 mg/l și o concentrație de alcool în sânge de 2,27 g/l, care conform pct.4 lit. b) al Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Terioșchin Denis în numele inculpatei, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința ultimei să fie stabilită pedeapsă nonprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor a invocat că:

- instanța de judecată greșit a constatat lipsa circumstanțelor atenuante, care au ca efect conform prevederilor art. 75 din Codul penal, împlânzirea pedepsei și totodată, apărarea a invocat că, nu este de acord cu circumstanța agravantă care a fost reflectată de către instanță în partea descriptivă a sentinței, care a constatat că Ungureanu Svetlana a săvârșit infracțiunea fiind anterior condamnată pentru infracțiunea similară. Or, conform materialelor dosarului, la 23 octombrie 2017, Ungureanu Svetlana a fost condamnată de Judecătoria Orhei pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, sentința fiind cu drept de apel în termen de cincisprezece zile de la pronunțare, nefiind stabilit începutul calculării termenului executării pedepsei. Astfel, odată ce sentința Judecătoriei Orhei a fost pronunțată la 23 octombrie 2017, judecătorul nu avea dreptul să constate că Ungureanu Svetlana anterior a săvârșit infracțiunea

similară, deoarece la data de 29 octombrie 2017, ea nu a rămas definitivă și, respectiv, instanța de fond nu avea dreptul de a costata aceste circumstanțe ca agravante;

- afirmația instanței de judecată precum că infracțiunea comisă de Ungureanu Svetlana în termen de probă urmează să fie apreciată critic, ca consecință fiind aplicată față de Ungureanu Svetlana o pedeapsă prea aspră, ce dovedește că instanța de fond greșit a individualizat corect pedeapsa aplicată față de inculpată;

- pentru corectarea inculpatei nu a fost necesară privarea de libertate și i se putea acorda lui Ungureanu Svetlana ultima șansă pentru corectarea acesteia fără izolarea de societate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probă pe parcursul căruia condamnată va fi obligată să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a reținut că, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatei, instanța de judecată a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, călăuzindu-se de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Colegiul a menționat că, argumentele apărării în partea prezenței cumulului de circumstanțe atenuante nu pot fi reținute ca întemeiate, or, Ungureanu Svetlana nu se află la prima încălcarea a regulilor circulației rutiere, din fișa de cazier contravențional reieșind că anterior a fost sancționată contravențional de nenumărate ori, inclusiv și în baza art. 233 alin.(1) Cod contravențional, pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, iar prin hotărârea Judecătoria Orhei, la 23 octombrie 2017 a fost sancționată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, infracțiune similară, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani, cu toate că peste 6 zile a comis o nouă infracțiune similară, ceea ce denotă comportamentul ignorant față de cerințele legale.

Totodată, instanța a precizat că, aceste circumstanțe denotă că deși instanța de judecată prin sentința anterioară i-a aplicat o pedeapsă cu închisoare fără executare, aceasta nu și-a schimbat atitudinea față de normele ocrotite de lege, a comis o altă faptă de același gen, prin urmare în situația în care la un timp foarte scurt a comis infracțiune similară, se formează indiscutabil convingerea că o astfel de pedeapsă precum a fost stabilită cu suspendarea executării pedepsei a fost una ineficientă, nu a influențat comportamentul infracțional al inculpatei, respectiv o sancțiune precum amenda judiciară pentru care a pledat partea apărării și care este mai blândă decât sancțiunea cu închisoare nu își va atinge scopul prevăzut în art. 61 Cod penal, relevant fiind și cazierul contravențional, din care rezultă că a fost sancționată de nenumărate ori și contravențional pentru încălcările regulilor circulației rutiere, circumstanțe ce nu

caracterizează pozitiv inculpata.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată, avocatul Denis Terioșchin în numele inculpatei a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatei să-i fie stabilită pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal, reieșind din faptul că dânsa și-a recunoscut vina solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, se căiește de cele comise, are un copil minor la întreținere și totodată, avocatul a invocat că, instanța de apel eronat a constatat că Ungureanu Svetlana a comis infracțiunea în termen de probațiune, deoarece în primăvara anului 2018 dânsa a fost telefonată de Biroul de probațiune și după ce a semnat actele a fost pusă la evidență.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă avocatul indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 redate este inadmisibilă și prin urmare,*

prevederile menționate nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

În ce privește argumentul ce reprezintă eroare de drept prevăzută la pct.10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare. nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Or, autorul recursului este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea aspră.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art.76, 90 Cod penal, Colegiul le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Anume reieșind din aceste prevederi legale, la stabilirea pedepsei inculpatei Ungureanu Svetlana, atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor ușoare, de motivul acesteia, de persoana inculpatei, de condițiile de viață, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de

influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării dânzei, cu atât mai mult că nu este la prima abatere legală, anterior fiind sancționată contravențional și condamnată penal pentru infracțiuni similare și astfel, Colegiul reține că, corect s-a ajuns la concluzia că corectarea inculpatei poate avea loc doar prin izolarea ei de societate.

Prin urmare, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel pe deplin corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatei instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatei este individualizată conform prevederilor legale, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocat în numele inculpatei ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Terioșchin Denis în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, în cauza penală privind-o pe Ungureanu Svetlana xxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 11 ianuarie 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun